

Sygn. akt IX W 5145/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2015 r. i 22 kwietnia 2015 r. sprawy

J. B.

s. M. i M. z domu M.

ur. (...) w O.

M. G. (1)

c. J. i B. z domu C.

ur. (...) w O.

obwinionych o to, że:

w dniu 19 stycznia 2014r. o godz. 16:42 w O. ul. (...), w sklepie (...), działając wspólnie i w porozumieniu dokonali kradzieży sukienki wieczorowej, skórki pomarańczowej, świecy zapachowej, 2 szt. Masło (...), 2 szt. Piwa (...) (...), 3 szt. Masła (...), 2 szt. (...) filet o łącznej wartości 119,48 zł na szkodę (...) S.A.

- tj. za wykroczenie z art. 119§1 kw

ORZEKA:

I. **obwinionych J. B. i M. G. (1)** uznaje za winnych tego, że w dniu 19 stycznia 2014r. o godz. 16:42 w O. ul. (...), w sklepie (...), działając wspólnie i w porozumieniu dokonali kradzieży sukienki wieczorowej o wartości 59,99 zł na szkodę (...) S.A. i za to na podstawie art. **119 § 1 kw** skazuje ich na **kary po 30 (trzydzieści) dni aresztu;**

II. **na podstawie art. 119§4kw orzeka wobec obwinionych obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. kwoty 59,99 (pięćdziesiąt dziewięć 99/100) złotych;**

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionych od kosztów postępowania i opłat.

Sygn. akt IX W 5145/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 stycznia 2014 r. ok. godz. 16³⁰ M. G. (1) oraz jej mąż - obwiniony J. B. przebywali w sklepie (...) przy ul. (...) w O.. Mieli ze sobą sklepowy koszyk, do którego wkładali początkowo różne towary przemieszczając się po sklepie. Wzięli również sukienkę wieczorową o wartości 59,99 zł., którą M. G. (1) schowała do torby, która miała przy sobie wraz z prawdopodobnie innymi artykułami, które znajdowały się w koszyku. Przy kasie J. B. zapłacił za napój (...), zaś M. G. (1) opuściła sklep nie płacąc za towar wyniesiony w torbie. W momencie, kiedy mężczyzna opuszczał sklep, został dostrzeżony przez pracownika ochrony M. (...), który znał go z wcześniejszych podobnych zdarzeń. Zaczął on wówczas sprawdzać monitoring sklepowy i ujawnił, że wyżej wymienieni dokonali kradzieży sukienki oraz innych rzeczy, która została spisana na podstawie stanu magazynowego.

W dniu 21 stycznia 2014r. M. B. – G. i J. B. ponownie pojawili się w tym samym sklepie i zostali zatrzymani przez pracowników ochrony, którzy wezwali na miejsce funkcjonariuszy Policji.

(dowód: zeznania świadków: L. M. k. 103v, 124v A. B. – k. 103v, 36, M. S. – k.124 124v, 14v – 15, S. G. k. 103v, notatka urzędowa – k.6; zawiadomienie – k. 5; płyty CD – k. 18)

Obwiniony J. B. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż został zatrzymany w innym dniu niż wymieniony w zarzucie. Nie pamięta czy był w tym sklepie w dniu 19 stycznia 2014r., ale zaznaczył, że często tam bywał. (k. 103)

Obwiniona M. G. (1) przyznała się częściowo do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, iż ukradła sukienkę, ale podkreśliła, iż nie była wtedy w sklepie z J. B.. Odmówiła podania danych mężczyzny, z którym miała być w (...). (k. 103v)

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego J. B. oraz wyjaśnieniom mary B. G. , w części w jakiej kwestionują udział J. B. w przedmiotowej kradzieży. Niestety nie udało się odtworzyć nagrania, które dokumentuje cały czas pobytu obwinionych w sklepie, ale na nieuszkodzonej płycie można rozpoznać obwinionego w trakcie opuszczania sklepu.

Z jednoznacznych logicznych i jasnych zeznań świadków – doświadczonych pracowników ochrony sklepu – (...). M. i M. S. wynika niezbicie, że obwinieni chodzili po terenie sklepu wspólnie i o ile początkowo towary brane ze sklepowych półek wkładali do sklepowego koszyka, o tyle później wykorzystując miejsce słabo widoczne przez kamery zaczęli przekładać te rzeczy do torby niesionej przez M. G.. Z zeznań tych świadków wynika wyraźnie, że obwinieni działali wspólnie i w porozumieniu.

Obaj świadkowie ponad wszelką wątpliwość wskazali, iż osobami, które dokonywały kradzieży w dniu 19 stycznia 2014r. byli obwinieni. Ze względu na upływ czasu nie byli w stanie dokładnie opisać w jaki sposób i jakie rzeczy, prócz sukienki wieczorowej zostały skradzione przez obwinionych.

W ocenie Sądu nie ma żadnych racjonalnych podstaw do odmówienia wiarygodności relacji tych świadków. Są to osoby zupełnie obce dla obwinionych, a ich relacje są w pełni obiektywne i Sąd nie dopatrył się w nich żadnych cech, które mogłyby je dyskredytować. Z zeznaniami tych świadków w pełni korespondują zeznania świadków – funkcjonariuszy Policji – A. B. (2) i S. G., którzy podejmowali interwencję, ale także oglądali nagranie ze zdarzenia. Oni także nie mieli wątpliwości co do tożsamości sprawców. Zdaniem Sądu również i zeznania tego świadków są w pełni wiarygodne i zasługują na wiarę.

Fakt pobytu obwinionych w sklepie (...) w dniu 19 stycznia 2014r. potwierdza przede wszystkim nagranie z monitoringu w zachowanej części.

W świetle wskazanych wyżej dowodów oraz innych dowodów w postaci dokumentów, wina obwinionych jest jednoznaczna i została im dowiedziona. Wynika z nich, że obwinieni w momencie zaboru rzeczy działali wspólnie i w porozumieniu. Sąd uznał obwinionych za winnych kradzieży jedynie sukienki o wartości 59,99zł., albowiem nie udało

się ze względu na brak nagrania, ustalić rodzaju i ceny innych produktów, które mieli chować do torby i wynieść je ze sklepu bez zapłaty.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, wina obwinionych jest ewidentna i została im udowodniona. J. B. i M. G. (1) w dniu 19 stycznia 2014r. około godz. 16.42 w O. przy ul. (...) w sklepie (...) nr. (...) dokonali kradzieży sukienki wieczorowej o wartości 59,99 zł. na szkodę (...) SA. Czyn ten wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 119§1kw i z mocy tego przepisu obwinieni zostali skazani i wymierzono im kary jak w sentencji wyroku.

Sąd wymierzając obwinionym kary po 30 dni aresztu kierował się dyrektywą zawartą w art. 33 kw. Wymierzone kary uzasadnia w szczególności wielokrotna uprzednia karalność obojga obwinionych za identyczne wykroczenia przeciwko mieniu (k. 28, 29), rozmiar wyrządzonej szkody, stopień winy (wykroczenie kradzieży jest wykroczeniem umyślnym - sprawcy działali z zamiarem bezpośrednim) oraz sposób życia przed popełnieniem wykroczenia, którzy z dokonywania tego typu kradzieży uczynili sobie sposób na życie oraz popełnienie czynu w sposób zuchwały i jawny.

W ocenie Sądu wymierzone obwinionym kary wpłyną na obwinionych wychowawczo i zapobiegawczo oraz spełnią swe zadania w zakresie prewencji ogólnej.

Sąd orzekł wobec obojga obwinionych środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego, albowiem przedmiotu kradzieży nie odzyskano i nie została zwrócona jej równowartość.

Ze względu na sytuację materialną obwinieni zostali zwolnieni od kosztów postępowania i opłat.